

# Henki &

# elämä

Jyväskylän seurakunnan lehti  22.1.2016 • numero 1



## Puhu sinä äiti, minä toimin

länkaiken  
yhdessä  
– ja ero

► sivu 5

Henki potkii  
työpäivänä  
eteenpäin

► sivu 6–7

Juicelle  
Jeesus oli  
kapinallinen

► sivu 16





## Hyvästit istuvalle pullantuoksukirkolle

Olen juuri palannut Kuortaneen Urheiluoipiston arkeen Kasvatuksen päiviltä Jyväskylästä. Kasvatuksen päivät ovat olleet jo yhdeksän vuotta perinteinen aloitus uudelle vuodelle ja uudelle työlliselle ja -ilolle. Päivien aikana pidin keppijumppia, ohjattua venyttelyä, hieroin muutamia hartiat ja kerroin liikunnan ilosanomasta osana seurakunnan työntekijän arkea.

Minä olen liikuntapappi. Tämä tarkoittaa yksinkertaisuudessaan sitä, että saan työssäni liikuttaa, kannustaa liikkumaan ja olla pappi, seurakunnan ja Kristuksen kirkon paimen. Työskentelen Kuortaneen urheiluoipistolla ja virkani on Lapuan hiippakunnan tuomiokapitulissa.

Tässä sinulle muutamia hyväksi koettuja tapoja työarkeesi liikunnallistamiseen. Kaikki eivät kaipaa lisää liikettä työpäiväänsä, mutta suurin osa istuu liikaa päivän aikana. Liasta istumisesta on vakavia terveyshaittoja, eikä illalla tehty tunnin kävely riitä, jos muuten päivä menee istuessa. Nouse aina tuolista, kun puhelin soi työhuoneessasi. Venytä rintalihakset työhuoneesta lähtiessäsi oven suussa. Laita aktiivisuusrannekkeeseen tai puhelimeen tunnin välein hälytysääni, joka kehottaa jaloittelemaan. Käy täyttämässä esimerkiksi vesipullosi. Tarkista ryhti säännöllisesti. Ovatko hartias painuneet eteen ja onko alaselkäsi liian notko? Tee ryhtiharjoituksia päivittäin oikeaisella selkälläsi. Pidä seisovia palaverieita, kokouksia ja tapaamisia. Suurin osa työasioista voidaan jutella seisten. Hyödynnä lähiluontoa enemmän. Mitkä työmuodot voidaan viedä pihalle?

Voimavararepassamme on paljon asioita. Pelkkä fyysinen kunto ei vielä riitä, mutta se edistää kokonaisvaltaista terveyttäsi ja auttaa sinua varmasti jaksamaan paremmin. Huolehdimme työssäsi niin paljon toisista ihmisistä, työvälineistä ja kaikesta – miksi emme aina osaa huolehtia itsestämme ja vaalia omaa terveyttämme?

Kirkon työntekijänä en halua ajatella omasta työnantajastani, että se nähdään istuvana ja pullantuoksuisena tässä yhteiskunnassa, jossa tuki- ja liikuntaelinsairauksia on aivan liikaa ja kakkostyyppiin diabetes todellinen uhka kansanterveydelle. Ole rohkeasti se, joka kannustaa itsensä ja ympärillä olevat ylös tuolista – meidät on luotu liikkumaan!



Eeva-Liisa "Epsu" Helle-Lahti  
Liikuntapappi

Tänään rukoilen

## Enkelten suojelua rakkaileni

Ilman rukousta elämä olisi toivotonta. Kiitos siis rukouksen mahdollistamasta toivosta. Pyydän rukouksessani Jeesuksen siunausta ja enkelten suojelua kai-

kille rakkaileni. Erityisesti kahden jo aikuisen tyttärentäni elämään pyydän Taivaan Isän johdatusta.

nainen, 57

# Työ tarvitsee hyvää henkeä

Juha Tanska uskoo, että hengellisyydellä voi olla annettavaa työssä jaksamiselle ja työpaikan ihmssuhteisiin.

JANNE KÖNÖNEN teksti  
LOOZRBOY kuva

Tiedäthän tunteen, kun olet huomannut tehnyt jotain mielekästä ja kadottanut kaiken muun ympäriltäsi. Jokin mielenkiintoinen on imaisut ja "aika on kulunut kuin siivillä".

Toisaalta työ voi olla myös tahmeaa, pitkäväteistä ja epämiellyttävää. Pitkäaikainen työn mielekkyyden kadottaminen voi johtaa työuupumukseen, jolloin kaikki motivaatio ja jaksaminen katoavat.

Työhyvinvoinnista on puhuttu ja kirjoitettu viimeisten vuosikymmenten aikana paljon, mutta harva on uskaltanut yhdistää työssä jaksamiseen hengellisyyttä. Hengellisyyden kuuluu kirkkoon, kauas normiarjesta ja -työstä.

Haminan seurakunnan kirkkoherra **Juha Tanska** kuitenkin väittää, että työpaikkahengellisyys on mahdollisuus. Se auttaa jaksamaan työelämän arjessa ja paineissa, mikäli se ymmärretään oikein ja rakentavasti.

Tanskan mukaan työpaikkahengellisyys voi edesauttaa syvemmän suhteen luomista toisiin ihmisiin ja varsinkin hengellisyyttä ilmentävillä työpaikoilla suhteen ylläpitämistä Jumalaa.

Konkreettisesti se tarkoittaa suhdetta toiseen. Suhteessa oleminen merkitsee työtovereiden ja asiakkaiden arvostavaa kohtaamista ja hengellisyyttä ilmentävillä työpaikoilla, kuten seurakunnassa, suhteen hoitamisesta tuonpuoleiseen, Tanska tarkentaa.

Jälkimmäisestä esimerkkinä voivat olla vaikkapa työpaikkojen Kauneimmat joululaulut -tilaisuudet tai seurakunnista tutut työkauden aloittamiset yhteisellä messulla.

**Koska tavallisilla** työpaikoilla työskentelee eri uskontojen ja aatemaailmojen edustajia ateisteista lestadiolaisiin, ei työpaikkahengellisyys voi olla sama asia kuin uskon harjoittaminen omassa seurakunnassa tai muuten oman yhteisön kesken.

Tanskan mukaan kyse on enemmän työpaikan myönteisestä suhtautumisesta siihen, että ihmisellä voi olla muitakin tarpeita kuin materialistisia. Ihminen on perusolemukseltaan uskonnollinen, ja tämän myös työyhteisö voi halutessaan ottaa huomioon.

Työtiloihin voidaan järjestää tietty paikka hiljentyä, ru-

koukselle tai meditaatiolle, mutta vieraanvaraisuuden periaatetta noudattaen tila voi olla avoin erilaisille katsomuksille. Erikseen ovat tietyt tunnustukselliset työyhteisöt, seurakunnat ja yhdistykset tai järjestöt, joissa on sitouduttu jo työhön tullessa yhteiseen viitekehkeyseen.

Suomessa yhteisöjen tarve hengellisyyteen nousee konkreettisesti pintaan yleensä vain kuolemantapausten yhteydessä. Haminan kirkkoherra arvelee tämän johtuvan siitä, että kriisien ja hengellisyyden yhteys suomalaisessa kulttuurissa on osa yhteistä kulttuurista muistia.

Historian kulku on ollut varsin ankara täällä asuville. Usko on antanut lohtua ja turvaa hädän keskellä läpi vuosisatojen. Kristillinen usko antaa sanoja sekä yhteiselle että yksittäiselle kriisin ja surun kokemukselle. Lisäksi kokemukseni mukaan kirkon työntekijöiden ammattitaitoon varsinkin kuoleman kohtaamisessa luotetaan varsin

**”Jokainen meistä tarvitsee virheitä tehtyään ymmärrystä ja lempeää armollisuutta**

laajasti.

Seurakunnalla voisi Tanskan mielestä olla annettavaa työpaikkojen arkeen muulloinkin kuin kuolemantapauksissa.

Kirkon yhteiskunnalliselle työlle on kertynyt vuosikymmenten kokemus läsnäolosta työpaikoilla. Yksi kokemus on edelleen se, että emme mene työpaikoille lähetystehtävässä, vaan rinnalla kulkijoina. Kohtaamme siellä myös monia kristittyjä. Ja työntekijöinä opimme me työtä tekevien kokemuksista samalla itsekin.

**Vaikka monissa** työpaikoissa raha on korostunut arvo, on yllättävää, että erilaisten tutkimusten mukaan yritysten ja yhteisöjen tulos pikemminkin paranee silloin, kun työyhteisössä tavoitellaan syvempiä arvoja.

Sitoutuminen rahaa syvempiin arvoihin näyttää lisäävän yrityksen ja yhteisön kokonaisarvoa. Mutta hengellisyys ei ole oikotte välttää

huonon liike-idean, työhyvinvoinnin laiminlyöntien tai taitamattoman taloudenpidon seurauksia, Tanska muistuttaa.

Kirkkoherra on toimittanut yhdessä **Marjaana Kanervan** kanssa viime syksynä julkaistun *Työ ja Henki – avaimia henkiseen ja hengelliseen työhyvinvointiin* -kirjan (Kirjapaja). Siinä yhdeksi toimivaksi työn ja hengellisyyden yhdistelmäksi nostetaan yllättäen irlantilainen rockyhtye U2.

Mitä suomalainen työkaluttuuri voisi oppia rockin superkokoonpanolta?

Myönteisyyttä. Sen kokemuksen vahvistamista, että omalla tekemisellä, vaikka pieneltä näyttävällä, on merkityksensä kokonaisuudelle, Tanska muistuttaa.

U2 on toisin sanoen esimerkki yhteisöstä, joka ei piilota hengellistä vakaumustaan, vaan toimii sen pohjalta paitsi musiikin, myös monenlaisen auttamis- ja vaikuttamistyön kanavana. Keulakuva **Bono** on tuonut haastattelussa usein esille uskonsa **Jeesukseen** ja samalla pitänyt esillä kolmannen maailman köyhien asiaa.

**Jos irlantilainen** bändi on liian kaukaa haettu esimerkki hengellisyyden ja yhdessä tekemisen yhdistelmästä, löytyy Suomestakin yrityksiä, joissa hengelliset arvot näyttävät vaikuttavan positiivisesti työhön.

Eräs esimerkki on maailmankuulu iisalmelainen kaiutinvalmistaja Genelec, jonka perustaja on kertonut perustavansa arvonsa lempeään kristillisyyteen. Yhtiö vakuuttaa pitävänsä vaikeassakin tilanteissa huolta työntekijöistään.

Julkisuudessa hengellisyyden läsnäolosta työyhteisöjen arjessa puhutaan hyvin vähän. Tanskan mukaan varsinkin johtotehtävissä olevien henkilöiden odotetaan Suomessa antavan yleensä pelkkiä teknisiä ratkaisuja ongelmiin.

Ihminen on kuitenkin monimutkainen kokonaisuus, jonka elämän jokainen osa-alue, myös hengellinen ja uskonnollinen puoli, vaikuttaa hänen panokseensa työntekijänä.

Tarvisimme sellaista henkeä työpaikoilla, jossa otetaan huomioon elämänmuutosten hitaus ja se, että jokainen meistä tarvitsee virheitä tehtyään ymmärrystä ja lempeää armollisuutta, Haminan kirkkoherra kiteyttää.



# Sumun keskeltä kohti normaalia perhe-elämää

Karhusen perheessä on riittänyt huolta epilepsiaa sairastavasta Kasperista. Tällä hetkellä tunnelin päässä näkyy jo vahvasti valo.

PETRI KANANEN teksti  
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Jani ja Suvi Karhunen saivat esikoisensa **Kasperin** yhdeksän vuotta sitten. Poika syntyi terveenä. Pian huomattiin, että hänen kehityksensä ja käyttäytymisensä poikkesivat tavanomaisesta. Tutkimukset aloitettiin puolen vuoden iässä.

Karhusten perheessä elettiin epätietoisuudessa. Kun Kasper lähti vuoden ja kymmenen kuukauden ikäisenä kävelemään, hän kaatuili erikoisesti.

– Kyllähän se huolta ja epävarmuutta aiheutti, Suvi Karhunen sanoo.

Kahden ja puolen vuoden iässä varmistui, että Kasper sairasti epilepsiaa. Ensimmäisiä merkkejä epilepsiasta oli ilmaantunut jo kahdeksan kuukauden iän jälkeen.

Kolmivuotiaana Kasperilla diagnosoitiin myös kehitysvamma.

– Tunnelmat menivät laidasta laitaan. Toisaalta olimme surullisia, mutta toisaalta iloisia, että löytyi selityksiä ja mahdollisia ratkaisuja ongelmiin, Jani Karhunen muistelee.

**Kasperin saattoi** saada pienenä kymmeniä epilepsiakohtauksia päivässä. Toisinaan päivässä oli enemmän kohtauksia kuin niiden välejä.

Kasperille haettiin oikeaa lääketystä. Hän kokeili erilaisia lääkeyhdistelmiä – sellaisiakin, joita ei yleensä lapsilla käytetä.

– Se oli tosi synkkää aikaa. Kas-

perin pikkusisko **Inkeri** oli vielä vauva. Äitini piti revetä aika nooneen paikkaan.

Kasperille löytyi apua erityisruokavaliosta, muokatusta Atkinsin dieetistä. Hän noudatti sitä kaksi ja puoli vuotta. Nykyisin kohtauksia on vähemmän kuin aikaisemmin, ja samalla lääkityksen määrää on voitu vähentää.

Kasperin ja Inkerin jälkeen perille syntyi vielä poika **Nestori**. Kolmesta lapsesta Kasper on valvotun eniten vanhempiaan.

Miten Jani ja Suvi jaksoivat kohtausten ja valvomisen keskellä, kun terveet lapsetkin venyttävät vanhemmat jaksamisen ääri rajoille?

– Siinä mentiin päivä ja hetki kerrallaan eteenpäin. Ei ollut muuta vaihtoehtoa. Toivoi vain, että jotakin keksitään, joka helpottaa lapsen oloa. Näin jälkenkäpäin olen miettinyt, miten siitä on selvitetty, Suvi Karhunen kertoo.

**Kasperin lempinimeltään** Kassu, ei puhu. Tarvittaessa hän osaa sanoa ”äiti”. Puhetta hän kyllä ymmärtää melko paljon, ja itsensä ilmaisemiseen poika käyttää eleitä, äänneitä ja kuvia.

– Kasperin on hyvin meneväinen mies. Vanhemmilla on aina vähän perässä pysymistä. Kun on saatu kohtaukset kuriin, niin hän tekee ihan samoja asioita kuin niin sanotut normaalitkin lapset, mutta omalla tavallaan, isä kuvailee lastaan.

Kun Kasper aloitti koulun Huh-tasuolla, niin hänellä todettiin autismi. Hän käy kuitenkin normaali-

listi koulussa. Taksi hakee pojan aamulla ja palauttaa päivän päätyttyä kotiin.

Iltaisin Karhuset elävät tavallista lapsiperheen elämää. He leikkivät lastensa kanssa, ulkoilevat paljon ja katsovat televisiota.

Kasper käy myös toisinaan uimassa. Uudeksi harrastukseksi vanhemmat ovat kaavailleet lastenkettulua.

– Kasperin on hyvin liikunnallinen poika. Yritämme keksiä aina uusia juttuja, Suvi Karhunen sanoo.

Kasperin tulevaisuus näyttää vanhemmista ihan valoisalta. Kohtaukset on saatu kuriin, ja niiden puolesta Kasper pystyy elämään hyvää elämää. Poika kehittyy omalla vauhdillaan.

– Herra on tyytyväisen oloinen omaan elämäänsä. Toki hän tulee tarvitsemaan aina valvontaa ja hoitoa.

**Kasperin epilepsian** oltua rajuimmillaan Jani ja Suvi olivat lujilla. Ensimmäisenä tukijoista Suville tulee mieleen läheiset ja hyvä ystäväpiiri. Suvi on käynyt lisäksi Leijonaemojen vertaistukiryhmässä, jossa hän on saanut hyvää tietoa ja arjen selviytymiskeinoja. Nykyisin hän on kaivannut vertaistukiryhmiä aikaisempaa vähemmän.

Jani ja Suvi kävivät myös sopeutumisvalmennuskursseilla saamassa tietoa ja vertaistukea. Sairausten alun epätietoisuuden jälkeen tuen tarve on vähentynyt.

Vanhemmat joutuivat tekemään paljon töitä, että saivat tukea kau-

pungilta. Tällä hetkellä yhteistyö toimii kuitenkin hyvin.

**Kasperin kehitysvammasta** ja autismissa vanhemmat ei ole huolissaan. Epilepsia sen sijaan on arvaamaton.

– Sairausten tila voi muuttua yhtäkkiä. Se aiheuttaa eniten huolta ja surua sekä vaikuttaa eniten Kassun arkeen. Kun on kohtauksia, ei ole hyvä päivä.

Kasperin saa kohtauksia vain valvella ollessaan. Tämä antaa koko perheelle mahdollisuuden kunnon yöneen.

– Olemme onnellisia, että saamme kaikki olla yöt rauhassa.

**Kasperin on** loukannut itsensä muutaman kerran epilepsiakohtauksen aikana. Vakavin tilanne tapahtui viime keväänä, kun poika putosi tuolilta lattialle. Seurauksena oli murtunut käsivarsi.

– Tämä muistutti, että vaikka kohtauksia ei nykyään paljon olekaan, niin tapaturmariski on tosi suuri. Yksikin kohtaus voi olla kohtalokas. Kasperin tarvitsee ja tulee aina tarvitsemaan ympärivuorokautista valvontaa ja hoitoa.

Vaikka kohtaukset ovatkin vähentyneet, on todennäköistä, että Kasperin kärsii niistä koko elämänsä ajan. Tapaturmariskistä huolimatta vanhemmat eivät halua pitää Kasperia pumputissa. Poika saa liikkua.

– Kasperin on jo yhdeksän, ja meillä on jo vaikeimmat ajat takana. Minusta tuntuu, että elämme aika normaalia perhe-elämää.

Iltaisin Karhusen perheessä vietään aivan normaalia perheen arkea. Kasperin pitää urheilun seuraamisesta. Itsekin hän on varsin liikunnallinen poika.













Lasse Halme on perehtynyt Juicen eli Juhani Leskisen lauluteksteihin kahdessa aallossa: ensin liseniaattityön verran, nyt *Ollaan ihmisiksi* -kirjassa. Juicen laulut soivat nykyään jopa kirkossa.

# Hullu, juoppo, runoilija ja profeetta – Juice

Juicen lauluteksteissä kuuluu usein se toinen J-mies. Jeesus on rakkauden ammattilainen, hän on systeemiä vastustava kapinallinen.

Jos ja kun Juice rienasi, riena kohdistui ihmisten tekemiin jumalankuviin.

KAARINA HEISKANEN teksti  
ALPO SYVÄNEN kuva

Juicen mukaan hyvä sanoitus käsittelee neljää teemaa: ihmistä, ihmistä ja toista ihmistä, ihmistä ja yhteiskuntaa ja lopulta ihmistä ja uskontoa. Juice levytti yli kolmesataa itse tekemäänsä laulutekstiä, joista parikymmentä on tuttua suurelle yleisölle.

– Juicen syvällisempi ajattelutapa löytyy tuntemattomammista kappaleista, arvioi **Lasse Halme**.

Seurakuntien lapsityön keskuksen pääsihteeri Lasse Halme perehtyi Juicen sanoituksiin jo silloin, kun Juice oli nuorisokulttuurin

ajankohtaisnimi, reilut kaksikymmentä vuotta sitten. Tuolloin nuorisotyössä toiminut mies halusi selvittää, mistä rock-kulttuurissa on kyse. Nyt hän on tehnyt Juicen teksteistä kirjan *Ollaan ihmisiksi*.

**Monissa teksteissään** Juice ottaa elitististäkin etäisyyttä suuriin massoihin, kritisoi byrokratiaa ja kaikkia järjestelmiä.

– Juice kirjoitti, että ei ole yhteisiä asioita, on vain yksityisiä asioita. Yhteiskunnan pyrkimys hoitaa yhteisiä asioita oli jo lähtökohtaisesti väärä, Halme toteaa.

Sama individualismi läpäisee

myös Juicen ajatukset uskosta ja uskonnoista.

– Teksteissä kuuluu hengen räjättömän vapauden korostus. Juicen ajattelussa jumalallinen voima on läsnä kaikkialla, eikä sitä voi määritellä, rajata eikä kontrolloida.

– *Jos henki on vahva, vähäkin työ riittää maailman luomiseen*, Halme siteeraa laulutekstiä.

Juicen lähtökohta oli se, miten hän itse näki ja koki asiat ja ilmiöt.

– Tekstit syntyivät ehkä liiankin itsekkeisestä oman kokemuksen ympärillä pyörimisestä, Halme sanoo.

Juicen ajattelussa usko on hyvää ja arvostettavaa, uskonto jo vähän kyseenalaista, mutta kirkko on valtajärjestelmä, joka on tärkeä kirkolle itselleen.

Henki voittaa aineen –ajattelu näkyi myös siinä, että maestro suhtautui välinpitämättömästi käytännön asioiden järjestelyyn.

**Jeesuksesta Juice** kirjoittaa usein, milloin paljaammin, milloin kätkeytymmin. Ja aina myönteiseen sävyyn, samoin kuin **Martti Lutherista**, josta kertoo *Jenikka uskonpuhdamisesta*. Molemmat taistelevat suurta systeemiä vastaan.

## Ei yhtä ylitse muiden

KAARINA HEISKANEN teksti

Juicen tekstien hengellisyydestä kirjan kirjoittanut **Lasse Halme** ei halua laittaa tekstejä hengellisyyden mukaiseen paremmuusjärjestykseen. Ja mitä hengellisyys on?

– Kun Juice puhui rakkaudesta, parisuhteesta, seksuaalisuudesta, siihen tuli mukaan hengellinen ulottuvuus. Esimerkiksi *Pyhä toimitus* kuvaa kauniisti sukupuolilyhteyttä.

*Syvänmeren sukeltaja* -kappaleessa hukunut löytää uuden maailman, jossa häntä odottaa *koske-maton lämmin äisyys*.

– Se on selkeä paratiisikuvaus, samoin kuin laulussa *Tanssimaa*.

– *Hautakummulla kasvaa kukat, on vielä jotain, josta vasta joskus kuulet*.

*Musta aurinko* nousee on Spotifyn kuunnelluimpia Juicen lauluja. Sen kuvasto on ihan apokalyptinen, maailmanloppua kuvaava.

Tekstien syvempi ulottuvuus on kuulijan korvissa. Sitä se on savolaisten kanssa.

– Juicelle he ovat kuin rockin kapinalliset, tai *Tuntemattoman sotilaan* Antti Rokka. *Mitä hallinnut ei Rooman sotilas, sitä ristillä toteutti Messias*, Juice kirjoitti.

Joskus alkaa vaikuttaa siltä, että Jeesus ja Juice menevät lauluteksteissä lomittain ja sisäkkäin. Rakkauden ammattilainen – oliko se nyt Jeesus vaiko se vapaa taiteilija, joka toteuttaa sisäistä näkyään?

– Juicen ystävät kertovat joskus havainneensa messiaskompleksin oireita. Pyhimyskehä alkoi kiristää. Ehkä niin käy, jos joku oikeasti haluaa synnyttää tuoretta ja uutta, omasta sydäimestä nousevaa.

## Elämästä

### YADissa tapaa hyviä tyyppejä

KAARINA HEISKANEN teksti ja kuva

Olen **Taneli Hytönen**. Tällä hetkellä työskentelen Perhehoitoliitossa, jossa tehtäviini kuuluu muun muassa valtakunnallisten nuortenleirien järjestäminen sijaisperheissä asuneille tai asuville nuorille. Normaalin leiriohjelman lisäksi leireillä tarjotaan nuorille myös vertaistukea.

Jokaisen nuoren tarina on erilainen, mutta kaikilla on kuitenkin jotain yhteistä. Perhehoitoliitto tarjoaa nuorille myös alueellista toimintaa, jonka järjestämiseen osallistun.

**Lapsuuteni olen** viettänyt Sumiassissa. Se on pieni, sympaattinen ja sopivasti yhteisöllinen paikka jossa kaikki ihmiset ovat ainakin kasvoin tuttuja. Peruskoulun jälkeen opiskelin Keski-Suomen opistolla Suolahdessa nuoriso- ja vapaa-ajan ohjaajaksi. Opinnot kestivät kolme vuotta, ja viihdyin siellä tosi hyvin. Uravalintaan vaikuttivat sumiaisten nuorisotiloilla käynnit ja siellä nuorisotyöntekijänä ollut hyvä tyyppi.

**Opistovuosina tutustuin** myös YADin toimintaan, kun YAD-vapaaehtoiset vierailivat siellä kerto-

massa toiminnastaan. YAD tulee sanoista Youth Against Drugs – eli Nuoret huumeita vastaan. Liityin katutiimiin, jossa jaetaan YADin toiminnasta kertovia esitteitä ja tarroja omaan tahtiin milloin minnekkin. Feissaus ei ole ollut minun juttuni.

Suoritin sivarin YADissa. Kirjoitin blogia, postitin materiaaleja eri puolille Suomea ja järjestelin paikallisia kokoontumisia sekä sen vuoden festarikiertueen. YADissa olen tavannut hyviä tyyppejä, samanhenkistä porukkaa, joka on vaikuttanut ajatusmaailmaani.

Kesäisin osallistun YADin festa-

ritoimintaan. Se on mukavaa, saa kyydit ja majoituksen kiinnostaville festareille. Tapaamme nuoria ja juttelemme heidän kanssaan.

**Emme tyrkytä** kenellekään mustavalkoista ideologiaa, vaan pidämme esillä päihtetöntä elämäntapaa – että festareilla voi olla kivaa selvin päin.

Teemme myös kouluvierailuja. Herättelemme ajatuksia ja tarjoamme kouluille materiaalia päihdekasvatukseen. Kannustamme nuoria tekemään itse omia valintojaan, emme voi päättää kenenkään toisen puolesta.



**Taneli Hytönen**

YADissa on hyvä porukka ja hyvä YAD-henki. Emme tyrkytä mustavalkoista ajattelua, vaan haluamme kannustaa nuoria omiin valintoihin.